

Cărările și calea dreaptă

Gheorghe Asachi

Spre o cale grea și lungă
Călători doi s-au unit,
Deși ii aveau s-ajungă
Scop cu totul diferit.

Numa avere să adune
Unuia foarte-i plăcea,
Pentru-aceasta el de bune
Orice mijloace credea.

Celalalt, în curăție,
Câștig strâmb nu căuta,
Fără de fățarnicie
Dreptului se închina.

Ista, deci, cu sigur pas
Tot pe drumul drept au tras,
Dar șiretul călător,
Printre nobili și popor

Trecând, în gândul său zice:
Nătărăul las să ție
Drumul lung; eu prin potici
Voi cârni cu ghibăcie,

Că pre astă scurtă cale
Deseori am fost găsit
Titluri, laude și parale;
Uneori le-am și răpit!

Fața, vorba, tot le schimbă;
Pe cărarea cea mai strâmbă
Tupil se înainta
Tot în stânga,-n dreapta ba!

Ori pe unde el se duce
Ceva trebuie s-apuce;
Fiind toate de al său plac,
Nu ferește nici un lac,

Ce înainte ca să poată
Pân la brâu în tină-noată,
Ș-încărcat cu grea povoară,

Deși plin e de ocară,

Împroșcat de tot și uns,

Așa la scop au ajuns.

Însă toți îl defăimau,

Cu degetu-l arătau.

Omul bun, cu mică parte,

Ce pe drum drept au călcat,

Au sosit pe altă parte

Sărac, însă tot curat!